

Танок зорі холодними руками

Ігор Павлюк

Танок зорі холодними руками
Потримати б — і кинути у рай.
Одне на всіх життя.
Але — між нами...
З якого роду вітер і Дунай?

Які людини Бог і Спокуситель?..
В тоненькі дні в крові каміння душ.
А хтось вже звук впритул на смерть дивитись
І з-під крила не бачити біду.

А хтось уміє — віршами по шрамах...
Хмарину-вовка хмара заєць їсть,
Допоки світ між ребрами Адама
Бензином миє райдуги свої.

Ображені на сіль і батьківщину
Припали до метеликових мрій...
У душах — глину, людські душі в глині
Комусь шукають ангели старі.

Це все — туман.
Світ мертвий без ілюзій!
Це все церков простоволосих дзвін.
Ми ж — всі — богодияволові друзі,
Холодним світлом підняті з глибин.